2026. december 6. – Advent 2. vasárnapja – Mk 1,1-8

„János <u>a pusztában</u> keresztelt… és kivonult hozzá egész Júdea.”

A puszta nem egyszerűen egy földrajzi helyszín, hanem nagyon gazdag lelki szimbólum is.

A puszta fizikai kietlensége (víz, élelem és emberi támaszok hiánya) megfosztja az embert a hamis biztonságérzettől. Izrael népe a 40 éves vándorlása során megtanulhatta, hogy nem a saját erejéből, hanem közvetlenül Isten gondoskodásából él meg (manna, fürjek, sziklából fakadó víz). A puszta rákényszeríti az embert, hogy radikálisan elengedje a világi bálványokat, és eljusson az Istenre való teljes ráhagyatkozásra. Ezt fejezte ki Keresztelő János étrendje: a sáska és a vadméz a puszta ajándéka volt. Teljes anyagi függetlenség, senki mástól nem függ, csak Istentől! A teveszőr ruha is ezt fejezi ki, de annál még többet is: a szőrös ruha emlékeztet Illés öltözékére.

A teveszőr ruha átvezet a következő szimbólumhoz: kényelmetlensége az aszkézis, a lemondás, az önmaga legyőzésének és a bűnbánatnak is kifejeződése. Hiszen a puszta szellemi harctér is, ahol az ember hite és hűsége megmérettetik. Jézus is a pusztába vonul, amely a kísértések helye is, ahol meg kell küzdenie a Sátánnal. De Mózes esetében is azt látjuk, hogy 40 évig a pusztában őrzi a juhokat, és ott készül fel küldetésére, vagy Dávid a pusztaságban bujkálva tanulja meg az istenhit mélységeit, és írja meg zsoltárai nagy részét.

Végül a puszta az Istennel való intimitás és a „szent nász” helyszíne. Illés a puszta ingerszegény környezetében, a mély csendben válik alkalmassá Isten halk szavának meghallására. Ozeás próféta pedig ezt az üzenetet hozza Istentől népének: „Azért most én elcsábítom őt, elvezetem a pusztába, és a szívére beszélek” (Oz 2,14). Így a puszta a megújult eljegyzés, a tiszta kezdet helye is.

A Bibliában azonban a puszta sohasem végállomás, hanem egy átmeneti állapot, hasonlítható az adventhez is. Talán meg kellene találnunk annak a lehetőségét, hogy legalább egy-egy rövidebb időre „pusztát” teremtsünk magunknak: kiszakadjunk a világ zajából, bízzuk magunkat igazán Istenre, vegyük számba a bennünket érő kísértéseket, és küzdjünk meg velük. Így lehet majd a karácsony az intim, meghitt találkozás ünnepe Isten szeretetével.

Csiky Lajos, Budapest

